

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Csütörtök

18. szám.

Pest, majus 10-kén 1849.

Borára derű.

Folyó évi majus 1-től december végig a Marczius Tizenötödikére ezennel előfizetés nyittatik. — Előfizethetni a kiadóhivatalban (Országut, Kunevalderház) és minden álladalmi postahivatalnál. — Előfizetési ár: Budapesten házhozordással 5 fr. postán borítékban küldve 6 fr. p. p.

Hónapos előfizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésekre egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 2 kr. pp. fiztetetik.

Pest május 10-én 1849.

Tegnapelőtt este a budavári lakóknak Hentzi megengedé a kiköltözést. Ezernél több hagyá el a várat.

Tőlök következőket hallánk:

A várban golyóink által már vagy 80 katonaveszté életét, sebesült még több. A polgári rendből hála istennek eddig csak kettő sérült meg. Elégett a palotai őreépület, a „Közlöny” előbbi szerkesztősége udvarán lerakott fa, és tegnap — de az említett eljövetele után, s így csak bizonytalan hír szerint — az egyetemi nyomda. Ház azonban alig van ép. A nádori kocsiszínekbe rakott széna és szalma is lángok martaléka lón.

Az őrseregben járvány uralkodik, s állítólag már 800 fekszik betegen. A víz szükség nem valószínű, mert, bár a hegyekből vezető csatorna elváगतott, a Dunából kapnak eleget. Teljesen valószínű — mint gyanítók — azon hír is, hogy Hentzi a várbeli férfiakat fegyverfogásra kényszeríté.

Hentzi egy placatban kinyomatá Görgei feladási felszólítását, és saját válaszát, hogy a várat utolsó emberig védendi.

Tüzéreink remekül lőnek. Egy a várban levő osztrák tüzeriszt mondá: „Még illy tüzelést nem láttam, sem illy tüzereket. Bécsben 40 üteggel dolgoztunk, de több mint 200 ágyúnknak aránylag távolról sem volt ennyi hatása, mint a magyar golyóké a budai várban.

— Egy debreczeni lap szerint Barkassy agens irt volna Bécsből, hogy ott zendülés volt. Ezen

hir teljesen alaptalan, sőt illy alakban valószínűsége is lehetetlen, mert Barkassy jelenleg is Pesten van, hol már october óta lakik.

— A Trattner-Károlyi háznak szerencsére csak fedele égett el, a tűz alig hatván egy két harmadik emeleti szobába. De bórzasztó látvány a redout-épület. Szép homlokzata teljesen elpusztult. Oszlopai egytől egyig darabokban fekszenek a földön, s bádog-fedele roppant foszlány gyanánt lóg a tetőről.

Hirdetés.

A mint egyrészt természetes, hogy a lehető veszély elkerülése végett kiki családja, neje s gyermekei biztosságáról gondoskodik, ugy másrészt nem illő s helytelen, ha a férfiak, kiknek a veszély idején helyt állniok kell, a várost elhagyják. Különösen pedig a tisztviselők és nemzetőrök, kiknek hittel is fogadott köteleességük, nem hagyni el helyeiket s örködni a város és közbátorság fölött, avval ez idő szerint kétszeresen tartoznak.

Ha e részben akár tisztviselő, akár nemzetőr ellen panasz fog tétetni, én köteleességemnek ismerendem, az illyenek ellen szigorúan intézkedni.

Bátorság, bizalom a jó kimenetelhez! Az isteni gondviselés nem szűnik meg örködni felettünk.

Pest, majus 8-kán 1849.

Irányi Dániel,
t. h. kormánybiztos.

HIVATALOS TUDÓSÍTÁS.

Az igazságügyi minister előterjesztésére a kegyelmiszék közbiráivá: Hunkár Antal, veszprémi főispánt, b. Jósika Miklóst, Jozipovich Antal zágrábi főispánt, és Palóczy László képviselőt nevezem ki.

Kossuth Lajos, kormányzó.
Vukovics Sebő, igazságügyminister.

— A belügyminister előterjesztésére, miután Csányi László ur a közlekedési ministerséget veszi át, az előbb Erdélynek nevezett Királyhágóntuli részekben működendő országos biztosul Szentiványi Károly Gömör megyei főispán neveztetett ki.

Országgyűlési tudósítások.

A képviselőknek 51-dik ülése majus 5-én.

Elnök: Palóczy L. Kezdeté délelőtt 11 órakor.

Néhány képviselő távoztatási engedelmet kérvő folyamodványa olvastatott.

Napi renden volt Halász Bódinak következő törvényjavaslata a kormányzó és ministerek esküje iránt:

Kormányzó elnök esküje:

Én N. N. a nemzetgyűlés által választott kormányzó elnök az élő istenre esküszöm, — hogy a reám bizott hivatal köteleességeit — személyes felelősségem mellett ugy fogom teljesíteni: hogy Magyarország függetlensége, szabadsága, s területi épsége megtartassék, és a nemzetgyűlés által hozott törvénynek s határozatoknak fogamat szerztessék, isten engem ugy segítjen.

Ministerek esküje.

Én N. N. a ministertanács elnöke és belügyminister és a többi.

Kazinezy G. ezen javaslatához módosítványt adott be, melly a kormányzónak a majus 2-diki ülésben a képviselőházhoz irt levelében álló saját szavaira volt építve. A módosítvány ez: „Én N. N. Magyarország kormányzó elnöke, esküszöm az élő istenre, hogy a nemzet függetlenségi nyilatkozatát minden következményeiben fentartom, az országgyűlés rendeleteinek és határozatainak engedelmeskedem.”

Kovács L. még azt akarta hozzátéetni: „és fogamatot szerzek.” Ezen hozzátétel a kormányzóra nézve nem fogadtatott el; de a ministerek esküjéhez ez is hozzátéetni rendeltetett. — Az ülés eloszlott 12 óra előtt.

HADI TUDÓSÍTÁS.

Perzel tábornok ur april 29-én a becskereki uton Jankahid és Elemér között az ellenségnek 25,000 főnyi s 40 ágyuval ellállott erejét határozottan megverte, annyira: hogy csak a beállott sötétségnek köszönheti az ellenség, visszavonulhatását.

A csata rövid de nagyon véres volt, és ennek következtében az ellen-ég Nagy-Becskereket is oda hagyva Páncsováig futott; a mieink pedig majus 1-én Becskereket megszállották.

A bács-szegedi, aradi és erdélyi hadtestek immár egyesülve; Bács és Bánát elfoglalva.

Szegeden, majus 4-én. 1849.

Zicco m. k. alezredes.

Pest, majus 9. 1849.

Gleichberechtigung aller Nationalitäten.

Prágát, Csehország fővárosát, Lemberget, Krakkót, a lengyel városokat, Béceset, kedves német véreink fővárosát összeágyuztattuk, és az olaszok fővárosát is Mailandot.

Felséges gyakorlása a polgári jognak, az egyenlőségnek.

A kedves magyar nemzet is megérdemli, hogy többi népeinkkel egyenlő jogban részesíttessék.

Megvan! Pest városa, a magyar nemzet fővárosa is kikapta részét a minden nemzetiség egyenlő jogosításából a ma reggeli 4 órától oly mértékben, hogy a ki eddig örült is azon kedves hangra: „minden nemzetiségek egyenjogosításának“, ma annyira eltelt vele, hogy inkább akar mint német, rácz, esch, horvát, tót, oláh, vagy bármely nyelvű polgár létére magyar kormány alatt élni szabadságban, mint szolga lenni akár esch, akár rácz, akár horvát, akár tót, akár oláh. akár német kormányzás alatt.

Mert most már látja a különbséget, hogy a magyar nemzet nem ígér, hanem ad minden polgárnak egyenlő szabadságot, ellenben az austriai kormány ígér, de nem ad szabadságot, hanem szolgáltságot.

Szeretnék még más példáját is látni a minden nemzetiségek egyenlőjogosságának?

Az a kormány, mely a mareziusi idők óta mindig azzal biztatta népeit, hogy a esch nemzetnek meglesz és meglegyen saját kormányzása nyelve, a horvátnak a horvát, a tótnak a tót, a rácznak a rácz, az oláhnak az oláh, a lengyelnek a lengyel, a ruthénak a ruthén, az olasznak az olasz; s ezalatt mindig, mint azelőtt, német nyelven aportiroztatja a eschekeket, horvát, tót, rácz, oláh határőröket, a lengyeleket, ruthénokat, olaszokat; midőn fülébe dörögtek, hogy a magyar nyelvet ki akarja irtani a nemzeti nyelvek sorából, vigasztalt bennünket, hogy eb akarja.

Be is váltotta szavát; mert megmondta újra, hogy elvét: „a minden népek egyenlőjogosságát fegyverrel is keresztülviszi, és küldé hozzánk magyar tisztviselőkül magyar hazánknak fiait, hogy léptessék nálunk is életbe azon elvet, mi a többi népeknél már nem újság.

Ide írjuk szóról szóra gr. Almásy Mór hivatalos levelét ez évi april 14-kén keltet, — hogy lássa minden magyar és elhigye, hogy nemzetiségünket és nyelvünket mikép akarják megtartani:

864|Eln.

„Vom provisorischen Vorstand der Cameral-Verwaltung für Ungarn.“

„An Herrn N. N. Rath im Finanz-Ministerium.“

„Nachdem ich nicht in der Lage war, bei der Organisation der Cameral-Verwaltung für Ungarn Ihre Verwendung in Anspruch zu nehmen, und demnach Ihre in der Eigenschaft als Rath im Finanz-Ministerium geleisteten Dienste für den Staat entbehrlich worden, so ist Ihre normal-mässige Behandlung beschlossen worden. Ich

fordere Sie demnach auf, in sofern Sie nicht bei der provisorischen Civil-Verwaltung oder irgend anderswo mitlerweile provisorisch angestellt werden sollen, Ihre mit den nöthigen Original-Documenten vorschriftmässig zu instruierende Quiescenten-Tabelle mir mit thunlichster Beschleunigung vorzulegen.“

Ofen, den 14-ten April 1849.

Almássy, m. k. p. h.

E már aztán megtartása a magyar nemzeti-ségnek és magyar nyelvnek.

Hová jutottál volna szegény magyar, ha fel nem ébredtél volna!

Látod e levelelejen e szavakat „864|Eln.“?

Ennyiből állt már nemzeted és nyelved, hogy három betűt mégis magyarul irt, Magyarország magyar hivatalnok, hivatalos levelében magyar hivatalnokhoz Magyarországbán; — a többit pedig németül.

Láthatjátok eschek, horvátok, tótok, ráczok, oláhok, lengyelek, olaszok, hogy a Gleichberechtigung aller Nationalitäten annyit tesz, hogy németesedjünk el valamennyien. Vagy azt hiszitek, hogy ha velünk magyarokkal megkezdtek a németesítést, nálatok, veletek, kik egyenként ugyan kevesebben, de együttvéve nálunk többen vagytok, nem merik megkezdni? mit kétkedtek? Hiszen nálatok már csak folytatják.

E levélhez egy az irodalomban is ismert, a pénzügyi ministerségnél azelőtt is szolgált hazafi szivességéből jutottam, kin kiadtak a németes magyar honatyák, mert igen meglátszik rajta, hogy testben lélekben magyar; — kit is békítsen ki velem, ha tán neheztelné e levélnek tudta nélküli közlését, édes hazánknak igénye, mellyel megismertetni e levelet szükséges volt.

Pukolai.

Pest, a szabadság második évben.

Ideiglenes kormányunk már áll; áll pedig oly férfiakból, kik forradalmunkat elismerve, a köztársaság és democratia elvét sajátuknak vallották.

Eljutottunk tehát valahára a köztársaság küszöbére.

Azt erős alapzatra fektetni és kikiáltani, az alkotmányzó gyűlés teendője leendő; melly gyűlés működésétől várván népeink boldogságát, bár minél hamarabb hivatnék össze.

Népet boldogítani!! szent szabadságát helyreállítani!! milly magasztos egy feladat?!

De ne felejtjük, miszerint úgy kell építnünk, hogy mint a jelen, úgy a jövő is bírja áldani munkálatunkat.

Vigyázzunk, hogy a mit teszünk, jól tegyünk; nehogy később fejlődési mozgalmaink annyira tegyék ki hazánkat új meg új megrázkódtatásoknak, miszerint, a mit mars-áldotta fegyvercink kivítanak, a jövőben rossz alaptörvények szülte napoleonidák veszítsék el valami undok praetendensforma faj ellenében.

A nemzet, melly szabadságért mindenét kész feláldozni, szabad akar lenni mindenben.

E tekintetben szükség, hogy népünk újabb időben a hazáért kiállott szenvedései, annak rendkívüli önmegtagadása és feláldozása, vagyona és élete, a haza érdekének alárendeltetése iránti készsége eszébe jussanak amaggyülekezetnek, melly hazánk sorsa felett határozand.

Népünk megkívánja, hogy midőn őszinte kívánata, miszerint ama dicső férfiú, ki jelenleg kormányunk élén áll, ott álljon addiglan, míg isten őt nekünk élni engedi, választottjai által kimondatik: ugyanakkor meg ne felejtkezzenek, miszerint akármely köztársaság jövőjére csak azon elnöki tisztség üdvös, melly minél inkább korlátolt és csak rövid ideig tartó hatalommal van összekapcsolva.

Népünk megkívánja az általános szavazás jogát; mindazonáltal, hogy magyar fajunk el ne nyomassék, méltán várja azoktól, kik, hogy ügyeiben eljárjanak, megbizattak.

Népünk megkívánja, hogy kenyerét szabadon kereshesse; minek tekintetéből minden szabadalmak, minden, akár tudományos, akár kézműi céhek eltörölnökök.

Népünk megkívánja személyének, vagyónának és szabadságának bátorságát; ennél fogva egyenlő igazságkiszolgáltatást kíván, akár a bűnös szegény, akár gazdag sorsu, akár pedig maga a nemzet jóltevője legyen. De megkívánja azt is, hogy kormánya soha se büntessen úgy, hogy a bűnös megtérése lehetlenné váljék.

Népünk megkívánja, hogy fiai értelmesen neveltessenek; nehogy ezek valaha szerencsétlenségüket a hazának, vagy megfordítva, tulajdonithassák. A sajtó és a társadalmi viszony, mint az értelmiség legalkalmasabb rúgói, szabadon mozoghasson és létezheszen.

Népünk megkívánja, hogy kiki a maga módja szerint szabadon tisztelhesse a közös istent, s így, — a mennyiben a köztársaság léte nem veszélyeztetik, — a kormánynak vallási dolgokba legkisebb beavatkozási joga se legyen.

Egy szóval: a magyar nemzet olcsón és a szabadság elvei szerint akarja magát, mint köztársaságot, kormányoztatni az erre megválasztott felelős tisztviselők által.

Soha sem maradt meg köztársaság épségben, mellynek első tisztviselője rendelkezhetett állandó katonaságról, a zsarnokság ama pokoli szülöttjéről és támaszáról, melly akárki kezében vak eszközzé válik, tisztátlan vágyak kielégítésére és a szabadság romba döntésére.

A katonaság állandóságának eszméje soha sem fér meg a szabadság igaz tanával.

Azon ország, melly zsoldosok által védelmezi magát, könnyen önmaga is lealáztatik zsoldossá. Azonkívül mennyi henyélő kéz emészti ez által a haza jövedelmeit, a szegény nép utolsó fillérét; holott ezen ezernyi meg ezernyi kezek, ha dolgoznának, a különben kiélendő hazát virággzóvá, gazdaggá és megelégedetté teendének.

Szerencsétlen ama nemzet, mely szabadsága megszerzésére nagy számú katonaságra szorul; mert csak egy nagyravágyó férfiú, ki a katonai gépezetet maga részére megnyerni képes legyen, és megvan az ellenforradalom, mely az előbbi zsarnoknál is nagyobbab szokott szülni.

Hála egeknek, hogy nekünk a jelenben ilyenektől nem kell tartanunk: miután igazi hazaszeretet lángol e század legnagyobb férfjának minden tettében, miután most még nem katonák azok, kik hazánkat védik, hanem honunk igaz védői. De a jövőre csak akkor látandjuk, biztosítva szabadságunkat, ha ama férfiak, kik által törvényhozási jogainkat gyakoroljuk, törvényileg gondoskodandnak arról, miszerint minden honpolgár képes legyen hazáját és szabadságát védeni, hogy így a honvédség nélkülözhetővé váljék.

Engert Tivadar.

Szeremlei táborból, majus 7. Szeremle és Baja közönsége, a majus 6-ki nemzeti függetlenségi ünnepélyt ágyúk durrogása és puskák ropogása által kétszeresen tette emlékezetessé... A Duna tulsó részén átalellenben fekvő Báltán a megfutamodott ellenséges német és horvát seregek nagy számban gyűlvén össze, e két községet több napok óta rémülésben tarták, azon hír terjesztgetésével, hogy átalrohanván, Szeremlet s Baját megrabolni s 60 ezer forintig megsarcolni szándokolnak; s a szándok megkísértett, majus 6. 2 órakor éjjel jött a szeremlei előőr jelenteni a bírónak, hogy egy gőzös megrakodva fegyveres erővel jó egyenesen a szeremlei partra, erre a lelkes bíró, Kőrösi István, félre veretvén a harangokat, a dobot megperdítettvén, az egész népet fegyverrel s kaszákkal kiállítja, mintegy száz aszszony is vasvillákkal kiált a sorba, így a lelkes bíró vezérlete alatt az ellenséget be nem várva mentek elébe, azt megtámadandók: az ellenfél közel 400 ember, többnyire vadász, a gőzsről kiszált ugyan, de nem merte a sötétségben nagy tüzzel s folytonos lövésekkel jövő népet bevárni, hirtelen a gőzösré rakodott, egy vadászt sikerült mégis a népnek fegyverestül el fogni, kit Perekel tábornokhoz el is küldöttek, s a gőzös nagy sietéssel ment Baja felé, de a lelkes bajaiak részéről Karassay őrnagy s Kerekes térparancsnok lelkesítésére, eleve értesítettvén a szeremlei bírót, mintegy 1500 ember készen várták 3 ágyújokkal a jövő gőzöst s a szabaddaiak által Bajánoknál a ráczoktól elfoglalt esiópó nevű 18 fontos ágyúval sikerült a gőzöst 4 lövéssel úgy találni, hogy 3 lövés oldalát, kerekét és gépezetét megromtosolta, a negyedik a terményt érte. Erre a megromosolt gőzös nagy rémüléssel a tulsó félre sietve kikötött, a német és horvát katonák a gőzöst, még a kapitánynak isten hozzádot sem érven rá mondani, oda hagyva megszöktek. A gőzöser azonnal elmentek Bajáról 50 honvéd és azt szerencsésen az innenső partra átszállították, a kapitány már fel is ment Pestre a gépezet kijavításához szükséges szerekért, s így a lelkes nép Hercules gőzöst szerencsésen a nem-

zetnek visszaszerezte. Megjegyzendő, hogy ezen lelkes s hősi ellentállásnak sikeréhez sokat tett, hogy bátor solti csapatunk derék őrnagya Bernát Lajos is épen ez esetre gyorsan segítségül Baján termett s a nép lelkesedését a segély megérkezte által legfőbb fokra emelte, s következménye az lón, hogy a tulsó félén állomásozott ellenség ezen elszánt s ellenállásra kész erőt látván, a mint más nap hiteles uton tudomásunkra jött, Báltáról s egész vidékéről elvonult Eszékfelé, úgy hogy ismét szép terület a magyar hazából az ellenség zsarolásaitól ment. Adja isten, hogy sok hasonló példa által a kedves hont mihamarabb kitisztítsuk a rabló ellenségtől.

Pestmegyei alkormánybiztos,

Sáfári József.

Beeskerek majus 1-én. — A ráczok e büszke félszékéről írom e sorokat. Perekel a ráczok félelmes ostora seregünkkel april 29-én Melence alatt a beeskereki részen állapodott meg, hol a ráczok nem várva be támadásunkat, este 5 óra tájban ránk esaptak. Bal szárnyunk a tulnyomó számú lovasság miatt néhány perczig hátrálni kényszerült: de lelkes fővezérünk buzdító szózatá csakhamar kettőztetett erőt öntött az e részen állott fehér szijasokba, s a háromszorosan felülmúló rácz hadat csaknem 5 óra hosszig tartó kemény ágyú- és sortüzelés után hatalmas sáncaikba visszavertük. A következő nap mély esend uralgott a sáncaokban, minek az lón eredménye, hogy még az éjjel a ráczok táborostul együtt Eleméren keresztülhuzódtak, merre, még bizonyosan nem tudhatni. Ma reggel az üresen hagyott városba Bem seregének egyik része, mely szinte Beeskerek alatt volt, tudunk nélkül behuzódott, s mi csaknem támadólag léptünk fel ellenük: azonban a hódoló lakosság és néhány harczos Bem táborából nemzeti zászlókkal ellátva örömmel tudaták megérkezettüket. A vasárnapi esatában — mint azt idevalók beszélnek, a ráczoknak 900 halott és sebesültjük lehetett, míg részünkről alig néhány halott s mintegy 60-ig való sebesült lón. Bem katonái Temesvár bevételeit bizonyosnak tartják a legrövidebb idő alatt. A további hadi működések eredményét a legelső alkalommal tudatni fogom.

(Szegedi Hirlap.)

Belföld. Hír szerint a mieink a Benedek és Vogl egyesült seregét Dobsina mellett megvíván, — azt Szepes megyébe visszanyomták. — Bem, Perekel s Vécei a Bánátban egyetértve működnek. Torontál, Krassó, Temes megyék az ellenségtől teljesen megtisztították. — Perekel N. Beeskereket maj 1-jén foglalta el; Bem emberei Verseczet szállották meg. — A ráczok főereje Tomasovácra és Pancsovára vonult. —

Zólyomból. Az annyit lázított, bujtogatott, de mindamellet tántorithatlan tót népnek haza és szabadság iránti szeretetéről több példát mutattak már föl a lapok. A „Prjatel ludu“ ezimű tót néplapnak ismét irnak illy jelenetekről Zólyom-megyéből: Gyetván a lakosok a feketesárga zászló kitűzésének állhatatosan ellenszegültek és csupán azon engedélylyel lehetett őket erre kényszeríteni, hogy mellette a nemzeti lobogót is kitűzhették. Az ellenség proclamatióit e nép nem nevezte másképp: mint oklamációknak (— csalások). Az uhorszakai bíró, a kormányzónak táborban kiadott fölszólítása következtében, mely szerint a tehetősebb egyesek ujonezők állítására fölhivatnak, saját költségén azonnal állított egyet s azt föl is szerelte. (Alföldi hírl.)

Debreczeni napló.

Majus 4-én érkezett városunkba Ungvárról 8 görög n. egy. orosz papnövendék, kik kormányzó elnökünkkel magukat, a papi köntöst honvédöltönyvel föleserérendők, a haza fegyveres szolgálata felajánlák. Püspökük, a derék Popovics Bazil ismertetésére — illetőleg jellemzésére — érdekes tudni: hogy midőn Kende, ungi nemzetőr százados, ki őket toborzotta s felavatás végett közénk is szállította, nevezett püspököt az iránt, hogy a papnövedébe felszólítás végett bemenetelét invasionak ne vegye, — megkereste: ez nemesak nem elenzette a felszólítást, sőt nagyobb siker tekintetéből melléje egy papot is adott. Éljen a derék püspök!

Oláh port follo.

Az ohláh rabló-vezérek tehát amnestiaért alkudoznak? Meghordozák Erdély fölött a mézár-lás véres zászlaját; s most, a bíró lábánál, készek capitulálni.

Kik Erdélyt a magyar faj mézárszékévé tevék: a magyar vérben el is fulaszták az irgalom minden érzetét magok iránt.

Ha Dimbuly, meg Prodán, meg Jánk, meg czinkosaik fölkezaghatnának Zalathna és Enyed romain bántatlanul, büntetlenül: kétségbe kelle-ne esni az igazságos isten létezése fölött.

Fajt, népei ne büntessetek, mert a büntetés kiirtásban állna: de kik e fajt veszetté tevék; kik a tömeg szilaj dühét felkorbácsolák... azoknak számára e magyar földön nem lehet irgalom.

Rózsa Sándor és társai csak hitvány lóköttök, simplex zsványok valának. S mit nyertetek, hogy a szabadság harcainak szent soraiba állítottátok? Hol vannak ők?

Oda sülyedhet-e valaha a magyar hon ügye, hogy a társadalmi organisatio kérdéseinek oldozása Tánesisra — hogy a nemzeti létel és szabadság fegyverre gyarló, sőt szentségtelen kezek-re bizassék?

Nem, Soha! Soha!

Ne csak az osztrákot gyűlöljétek. Mit ér, ha nem gyűlöltök egyszermind mindent, a mi e nemzetnek derogál.

Mondók valahol „a mérlegelés kora és emberei még meg nem érkezének.“ S azért sokszor hallgatunk, mert a szólás idejét nem véljük elérkezettnek. Pedig kezeink közt is van néhány adat, melly néhány ember fejébe ütend még szöveget a maga idejében.

Ne higgyetek az oláh hunnyáskodásnak Tezsi, mert ez időben nem tehet egyebet. Kell, hogy jövőre se tehesen, hogy e vérmezőkön ne tartson többé aratást az árulás.

E végett, ha a tömeg egyes öntudatlan, erőtlenséggel láncszemét oldozzátok ki; ne egyes hullámot merítsetek ki a tengerből... itt és ott még csak hiányozni sem fog helye... Vegyétek el a mozgató erőt, a tömegtől vezéreit; s a szilaj tábor egy tespeteg, lusta test leend, melly megmozdulásig sem bír eszmélkedni.

De vezéreiknek ne higgyetek, ne irgalmazzatok.

Előttünk fekszik, sok egyéb közt, a salinai praefectus eredeti levele a „toroczkai polgári közönséghez“, mult hó 9-dikéről, tehát a békehajlamos időből. Ezzel kezdjük meg e rovat közleményeit; tanulságnak nem fog ártani.

„Toroczkai közönség!

Tentár Nicola szacsvai lakos elboesított fogoly helyébe küldjük Kerekes Sárát. A mi pedig Zudor Károly f. é. martius 29-kén küldött térparancsnoki rendeletét illeti, 1-ször f. . . tt Fábrián és eltölt a lakodalom; 2-szor hogy csak egyszer volt kutyavásár Budán mint Szebenben, de már az is elmúlt; 3-szor emlékezzék arról, nehogy térparancsnoki hivatala pünkösdi királyság legyen, és hogy martius 20 d. napját tartsa ép emlékében; valamint 4-szer arról is, hogy a harez kimenetele mindig kétséges; aztán a magyar közpéldabeszéd azt is mondja, hogy végén csattan az ostor. Mindezeket nem azon ezéltől írom meg önöknek, mintha ijeszteni akarnék, mert románnak nem szokása ijeszteni senkit, sőt inkább „tace, si facse (hallgatva tégy).“ — Kelt Szacsván, april 9d. 1849. — Valentinus, praefectus.“

Esti Lapok.

K ü l f ö l d .

Ismét néhány külföldi, de csupa bécsi lapnak jövének birtokába majus 3- és 4-ről.

Ezekben csak két tárgy nevezetes. Első az orosz interventio hazánk ellen, mellyet a bécsi

lapok mint kétségtelen, sőt már folyamatban levő dolgot említenek persze nagy örömmel, a mi legfuresább, dicsekedve említvén az osztrák seregek vitézségét, kik csak muszka pajtásaikra várnak, hogy ismét kitüntessék szokott vitézségüket.

Az oroszokon kívül Erdélybe még 40,000 török is ütne be, mint az osztrák kormány barátai, sőt a betegségéből felüdült Puchner is viszsztatérend oda seregével.

A másik nevezetes tárgy Németország. Ez olly forrongásban látszik lenni, mint ma egy éve volt. A porosz király levette — nem tudni hányadik — álarczát, s ennek bizonyítására Berlinben ismét lövetett egy kissé. Megizente Frankfurtba, hogy a császári koronát s a német alkotmányt úgy mint van el nem fogadja, és az elfogadást sürgető porosz kamarát feloszlatá. A hannoveri szász és bajor királyokban gyors utánzókra talált.

A frankfurti nemzetgyűlés, úgy látszik, erélyesen akar az ocsmány reactio ellenében fellépni. April 30-kán e határozatokat hozá:

a) Az elnökség felhatalmaztatik rendkívüli üléseket minden helyen és minden időben összehíni.

b) 100 tag kívánatára rendkívüli ülés tartandó.

c) A gyülekezet 150 tag jelenlétében érvényesen határozhat.

d) A gyűlés roszalja a kamarák Berlin- és Hannoverben történt eloszlatását.

e) A porosz és hannoveri kormányok új választások legotti eszközzésére felszólítandók.

f) A gyűlés azon várakozást nyilvánítja, hogy a népvéleménynek Poroszország és Hannoverben még létező organumai a nép akaratát a német alkotmány-kérdésben hamar és nyíltan közlendik.

A német nép nagyában mozog. Roppant népgyűlések tartatnak, részint tartandók a frankfurti gyűlés támogatásaul.

Württembergben már ki is ütött a láng, a felkelt nép kényszeríté királyát az összes német alkotmány feltétlen elfogadására.

— A bécsi „Wanderer“ a prágai „Constitutionelles Blatt“ szerint jelenti, hogy Saatzból Csehországban az egész ott tanyázó Nádor — huszár-század elszökött majus 1-jén, csak kapitányuk maradt ott. — Hozza isten szerencsésen s minél előbb haza a derék legényeket!

Huszár gondolat. — A Czeglédbe vonuló legelső huszár meglátván a fekete-sárga zászlót a tornyon, az ablakból kibámuló harangozóknak felkiált: „Vesse kend le — aki istene van — azt a csunya lepedőt, mert most mindjárt kirántom kend alól ezt a tornyot!!!“

H I R D E T É S E K .

Magyar középponti vasut.

Naponkinti

indulások

1849-iki april 29-től további rendelkezésig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek **legalább** $\frac{1}{4}$ órával az indulás előtt a pályaudvarban megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat reggel 7 óra.
„ „ „ személyvonat délut. 1 óra
30 perczkor.

Szolnokból Pestre.

„ „ „ Személyvonat reggel 7 óra.
15 perczkor.

„ „ „ Személyvonat délut. 1 óra.
45 perczkor.

Pestről Vác felé reggel 6 óra.

„ „ „ délut. 3 „ 30 percz.

Vácról Pest felé reggel 8 „

„ „ „ délut. 5 „ 54 „

A magyar középponti vasut igazgatósága által.

Szilvórium és valódi verpeléti arany-sárga dohány jutányosan kapható

Forster V. Lajosnál.

Lipótváros, Bélauteza 249. szám.

Két 16 m. 1 h. nagyságu, 6 éves hámos, s egy 15 m. 1 h. nagyságu 6 éves lovagló lovak eladó, ujtér gr. Steinleinház 1. em. jobbra, értekezdetni irántok a tulajdonosnál.

Megjelenik e lap MINDEN ESTE. Előfizethetni e lapra Pesten Lukács László nyomdájában (Országuton Kunewalder-házban). — A vidéken a postahivataloknál. Egyes szám ára 3 kr. pp.